

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4142/2023
24.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Дамир Дрнда, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2824/20 од 16.06.2022. године, у седници одржаној 24.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2824/20 од 16.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2824/20 од 16.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9393/2018 од 15.11.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужила сувласник са идеалним сувласничким уделом од $\frac{1}{3}$ на кући у Београду, у Улици ... број .., изграђеној на кп .., зк ул .. КО Београд 2, што су тужени дужни да признају и трпе и дозволе да тужила упише своје право у катастар непокретности када се за то испуне законски услови. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужила сувласник са идеалним сувласничким делом од $\frac{1}{3}$ на три гараже у Београду у Улици ... број .., површине 120м² и пословном простору који се налази у Београду у Улици ... број .. изнад две спојене гараже, укупне површине 60м², што су тужени дужни да признају и трпе и дозволе да тужила упише своје право у катастар непокретности када се за то испуне законски услови. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужилји солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 396.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2824/20 од 16.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине тужиље у одређеном уделу на непокретности по основу заједничког стицања у току трајања брака са туженим, а нижестепеним одлукама је одлучено усвајањем тужбеног захтева. По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/2014, 87/18, 18/20 и 10/23), јер не постоји потреба за новим тумачењем права, с обзиром да су разлози изнети у одлукама нижестепених судова о основаности тужбеног захтева у складу са постојећом судском праксом у примени и тумачењу материјалног права - Закона о основама својинскоправних односа и Породичног закона, као релевантног за пресуђење ове правне ствари. Нема ни потребе уједначавања судске праксе, јер тужени уз ревизију нису пружили доказ о постојању различитих одлука у чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, а утврђено чињенично стање, које се наводима ревизије оспорава, не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.03.2007. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 600.000,00 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**